

- În sfârșit, reclamanta arată că menționarea ei de către Comisie, în mod nelegal, la articolul 1 alineatele (1)–(4) anihilează tentativa acesteia de a stabili că reclamanta a participat la pretinsa încălcare unică și continuă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că, atunci când a adoptat o a doua decizie împotriva reclamantei, prin care i se imputa un nou comportament constitutiv al unei încălcări, Comisia a încălcat articolului 25 din Regulamentul nr. 1/2003, precum și principiile securității juridice, justiției și bunei administrări a justiției.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe omisiunea Comisiei de a proba conform cerințelor legale că reclamanta putea fi trasă la răspundere pentru participarea la pretinsa încălcare unică și continuă.
- În opinia reclamantei, Comisia nu a examinat situația specifică a reclamantei și nu a stabilit elementele constitutive ale încălcării unice și continue în ceea ce o privește pe aceasta.
- Reclamanta invocă de asemenea omisiunea Comisiei de a dovedi un plan general care să urmărească un obiectiv comun.
- În plus, reclamanta invocă omisiunea Comisiei de a dovedi că reclamanta a participat la încălcarea unică și continuă sau că aceasta a acționat cu forma de intenție prevăzută de lege.
- În sfârșit, reclamanta arată că nu există nicio constatare în sensul că ea ar fi avut cunoștința de săvârșirea încălcării.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe insuficienta motivare din partea Comisiei a constatării potrivit căreia reclamanta a participat la pretinsa încălcare unică și continuă.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că, atunci când s-a întemeiat pe activitățile reclamantei în jurisdicțiile în care există reglementări din țări terțe drept probă a participării acesteia la pretinsa încălcare unică și continuă, Comisia a săvârșit o eroare și a omis să motiveze decizia sa în ceea ce privește aspectul menționat.
- În opinia reclamantei, Comisia nu a respectat sarcina probei în ceea ce privește comportamentul reclamantei în Hong Kong și/sau nu a prezentat motive corespunzătoare în acest sens.
- Reclamanta invocă de asemenea omisiunea Comisiei de a dovedi obiectivul anticoncurențial al comportamentului său în Hong Kong.
- Reclamanta susține în plus că legislația din Hong Kong o obliga să formuleze cereri colective.
- În sfârșit, reclamanta invocă o încălcare a principiilor curtoaziei și neintervenției.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe o lipsă de competență a Comisiei pentru aplicarea articolului 101 TFUE în cazul unui comportament referitor la zborurile de intrare, și anume serviciile de transport aerian de mărfuri provenind din țări terțe și având ca destinație Europa.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept din partea Comisiei în ceea ce privește calculul amenzii aplicate reclamantei.

Acțiune introdusă la 31 mai 2017 – Latam Airlines Group și Lan Cargo/Comisia

(Cauza T-344/17)

(2017/C 239/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Latam Airlines Group SA (Santiago, Chile), Lan Cargo SA (Santiago) (reprezentanți: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, lawyer, și W. Sparks, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cauza AT.39258 – Transport aerian de mărfuri) în ceea ce le privește pe reclamante;
- în mod alternativ sau suplimentar, reducerea amenzilor aplicate reclamantelor și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept, în măsura în care a interpretat în mod greșit probele prezentate împotriva reclamantelor, a aplicat în mod greșit articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul cu Elveția și nu și-a motivat în măsură suficientă decizia când a stabilit răspunderea reclamantelor pentru încălcare în măsura în care se referă la suprataxa pentru securitate și la neplata unui comision pe suprataxe.
  - Reclamantele susțin că Comisia reține în mod greșit că acestea aveau cunoștință despre comportamentul anticoncurențial referitor la suprataxa pentru securitate și la neplata unui comision.
  - În plus, reclamantele susțin că aceste aspecte ale pretinsei încălcări unice și continue nu sunt separabile de întreg și, în consecință, decizia atacată trebuie să fie anulată în totalitate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept atunci când a interpretat în mod greșit probele aduse împotriva reclamantelor, a aplicat în mod greșit dispozițiile relevante și nu și-a motivat în măsură suficientă decizia când a stabilit că reclamantele au participat la încălcarea privind suprataxa de carburant.
  - Reclamantele invocă faptul că Comisia nu a dovedit suficient faptul că ele au participat la presupusa încălcare în ceea ce privește suprataxa de carburant.
  - Pe de altă parte, reclamantele arată că primirea comunicatelor de presă nu era capabilă să le informeze despre presupusul cartel.
  - Reclamantele afirmă, în cele din urmă, că probele limitate prezentate referitoare la contactele lor cu transportatorii nu dovedesc un comportament anticoncurențial al reclamantelor sau nu demonstrează că știau sau ar fi putut să prevadă comportamentul anticoncurențial al altor transportatori.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite de fapt și de drept, în măsura în care le-a considerat pe reclamante responsabile pentru încălcarea pe rutele identificate la articolul 1 alineatele (1), (3) și (4) din decizia atacată și că nu și-a îndeplinit obligația de motivare.
  - Reclamantele invocă faptul că Comisia le-a inclus în mod greșit atunci când a stabilit răspunderea la articolul 1 alineatele (1), (3) și (4) din decizia atacată, deoarece termenul de prescripție a expirat.
  - Pe de altă parte, reclamantele arată că Comisia nu este competentă să stabilească răspunderea lor pentru încălcarea articolului 101 TFUE în ceea ce privește rutele interne SEE înainte de 1 mai 2004 sau a articolului 53 din Acordul privind SEE înainte de 19 mai 2005.
  - În plus, reclamantele susțin că Comisia nu este competentă să se pronunțe asupra încălcării de către reclamante a rutelor dinspre UE înspre Elveția.
  - În sfârșit, reclamantele invocă faptul că constatările încalcă principiul *ne bis in idem*.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite de fapt și de drept, în măsura în care a constatat existența presupusului cartel și nu și-a îndeplinit obligația de motivare.
  - Reclamantele invocă faptul că constatările Comisiei referitoare la faptul că au participat la presupusul cartel sunt lipsite de dovezi.

- În plus, reclamantele susțin că aceasta se întemeiază pe presupunerea incorectă că încălcarea a afectat toate rutele.
  - Reclamantele susțin, de asemenea, că aceasta depășește competența Comisiei și conduce la o ambiguitate în ceea ce privește domeniul de aplicare geografic al preținsei infracțiuni.
  - În sfârșit, reclamantele invocă faptul că aceasta determină apariția unor discrepanțe între motivare și dispozitiv în ceea ce privește obiectul său, care nu permit reclamantelor să înțeleagă natura și amploarea preținsei încălcări.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori vădite de fapt și de drept, în măsura în care a constatat faptul că comportamentul pretins constituie o încălcare unică și continuă și nu și-a îndeplinit obligația de motivare cu privire la această constatare.
- Reclamantele susțin că comportamentul în discuție nu a urmărit un obiectiv unic de a restrânge concurența.
  - În plus, reclamantele susțin că comportamentul în discuție nu a privit un produs sau serviciu unic.
  - Reclamantele susțin, de asemenea, că comportamentul în discuție nu a privit aceeași întreprindere.
  - În plus, reclamantele arată că pretinsa încălcare nu a avut o natură unică.
  - Reclamantele susțin, de asemenea, că elementele preținsei încălcări nu au fost analizate în paralel.
  - În sfârșit, reclamantele invocă faptul că Comisia nu a furnizat dovezi suficiente și nu a efectuat o analiză conform articolului 101 alineatul (3) TFUE în ceea ce privește refuzul de a plăti un comision pe suprataxe.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat dreptul la apărare al reclamantelor și nu și-a îndeplinit obligația de motivare.
- Reclamantele invocă faptul că nu au putut răspunde la constatarea Comisiei conform căreia acestea știau despre încălcarea referitoare la suprataxa pentru securitate și la neplata unui comision pe suprataxe.
  - În plus, reclamantele susțin că au fost făcute noi afirmații pentru a susține constatarea Comisiei privind pretinsul cartel.
  - Reclamantele susțin, de asemenea, că Comisia se întemeiază pe probe care nu sunt admisibile împotriva lor.
  - În plus, reclamantele invocă faptul că discrepanțele dintre motivarea deciziei atacate și dispozitivul conduc, de asemenea, la o lipsă de motivare.
  - În sfârșit, reclamantele invocă faptul că nu și-au putut prezenta opiniile cu privire la decizia de a înlătura 13 transportatori și trei aspecte ale încălcării, ca urmare a comunicării privind obiecțiunile, iar Comisia nu a precizat niciun motiv pentru aceasta.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept și de fapt atunci când a calculat cuantumul amenzii reclamantelor și nu și-a îndeplinit obligația de motivare.
- Reclamantele invocă nediferențierea între coordonarea ultimului preț și coordonarea în raport cu elementele limitate de preț.
  - Reclamantele invocă, de asemenea, faptul că nu s-a luat în considerare cota de piață combinată limitată a destinatarilor și reglementările în vigoare în domeniu.
  - În plus, reclamantele susțin că Comisia a tratat comportamentul acestora în aceeași manieră precum a făcut-o în ceea ce privește alte comportamente, mult mai grave, ale altor destinatari, inclusiv „grupul de bază”.
  - În sfârșit, reclamantele invocă neluarea în considerare a participării lor, mult mai limitată, la încălcare, în raport cu alți destinatari care au primit de asemenea o reducere a amenzii în temeiul unor circumstanțe atenuante.